

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

อรบุษย์ บุษย์เพชร*

พัชลินจ์ จินนุ่น**

อมลวรรณ วีระธรรมโม***

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมือง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) รูปแบบและแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” 3) Matching Game 4) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานการทดสอบค่า t แบบ Dependent Samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกรูปแบบใหม่ เรียกว่า NITAN มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.90/86.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2. ผลการวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามทีออกแบบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทยในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามทีออกแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.62

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว; หนังสือส่งเสริมการอ่านชุด “เล่าขานนิทานได้”; Matching Game

*นิสิตปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ

**รองศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เลขาธิการคุรุสภา

Development of Prose Reading Aloud Skills Using Active Learning Method and Lao-Khan-Ni-Tan-Tai Practice Reading Books and Matching Games for Grade 8 Student

Orabud Budphet*

Phatchalin Jeenoon**

Amonwan Wirathammo***

Abstract

This research study aimed to; 1) design and evaluate the efficacy to the set criterion of 80/80 of an active learning method, 2) compare pre-and post-prose reading aloud skills of Grade 8 students, and 3) investigate satisfaction of Grade 8 students. Research samples were 37 Grade 8 students from Muang Krabi School, Muang District, Krabi Province, in semester 1/2023, selected by using a cluster sampling method. Research instruments were; 1) an active learning model and one 7-period teaching plan for prose reading aloud, 2) Lao-Khan-Ni-Tan-Tai practice reading books, 3) Matching Game, 4) an evaluation form of prose reading skills, and 5) a 5-level Likert-scale 15-item questionnaire on satisfaction of the students. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation, percentage, and dependent samples t-test.

The research findings revealed that: 1. The new active learning method called “NITAN” was 84.90/86.22 which was higher than the set criterion of 80/80; 2. The post-evaluation results of prose reading aloud skills of Grade 8 students were higher than pre-evaluation results at the significance level of .01; and 3. The students’ satisfaction with Thai language learning in general toward an active learning method was at the highest level with a mean of 4.62.

Keyword: Prose Reading Aloud Skills; Lao-Khan-Ni-Tan-Tai Practice Reading Books; matching games

*Master’s degree student Faculty of Education Thaksin University

**Assoc. Prof. Dr. of Faculty of Humanities and Social Sciences Thaksin University

***Asst. Prof. Dr. Secretary of the Teachers Council of Thailand

Received: 10 January 2024/ Revised: 7 August 2024/ Accepted: 26 August 2024

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะ ในปัจจุบันที่เรากำลังอยู่กับสังคมแห่งการเรียนรู้ การอ่านจึงเป็นกระบวนการสร้างความรู้ ความคิดเพื่อไปใช้การแก้ปัญหา และยังสร้างทักษะทางปัญญา ทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นทักษะที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาและการทำงานของบุคคล ดังที่นอร์ตัน มัสเยาะ (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตตลอดเวลาเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ประสบการณ์และความสนุกเพลิดเพลิน ทั้งยังเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ทางด้านการศึกษา และการประกอบอาชีพ ซึ่งนอกจากทักษะการอ่านจะพัฒนาตัวผู้อ่านเองแล้ว ยังจะส่งผลให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติด้วย รวมถึง อัมพร สุขเกษม (2550) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ และมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศด้วยเพราะการอ่านหนังสือช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความเคลื่อนไหวทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม สามารถรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยพื้นฐานของการอ่านที่สำคัญต้องเริ่มจากอ่านออก คือ การอ่านผสมเสียงตัวอักษรหรือผสมคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี รวมไปถึง การอ่านข้อความด้วยความสนใจ เ็นวรรคได้ถูกต้อง เพื่อให้เข้าใจเนื้อความที่อ่าน และต่อยอดสู่การอ่านระดับที่สูงขึ้นไปได้ ทักษะการอ่านออกเสียงจึงถือเป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนทุกคนต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

แม้ว่าทักษะการอ่านจะถูกรับรองให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาการอ่านของโรงเรียนเมืองกระป๋องปรากฏเด่นชัดจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานหรือ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ที่มีผลคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 เท่ากับ 55.76 ซึ่งเมื่อเทียบกับค่าสถิติจำแนกตามระดับขนาดโรงเรียนเท่ากับ 58.51 ค่าสถิติจำแนกตามระดับที่ตั้งโรงเรียนเท่ากับ 63.19 ค่าสถิติจำแนกตามระดับจังหวัดเท่ากับ 59.54 ค่าสถิติจำแนกตามระดับสังกัดเท่ากับ 59.23 ค่าสถิติจำแนกตามระดับภาคเท่ากับ 56.59 และค่าสถิติจำแนกตามระดับประเทศเท่ากับ 58.47 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2566) เห็นได้ชัดเจนว่าค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าทุกระดับ สาระการอ่านจึงควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน

การพัฒนาผลจากการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่าน ครูจึงจำเป็นต้องปรับวิธีการสอนหรือสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยแก้ปัญหาเป็นความตระหนัก มีจิตสำนึก และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้ง ครูมีการบูรณาการสื่อเป็นศูนย์กลาง จัดการเรียนการสอนให้มีความต่างหรือมีความหลากหลายตามความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข, 2560) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่คงทน มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการกลุ่มหรือกระบวนการเพื่อนคู่คิดเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด รวมถึง เกิดความมั่นใจและความกล้าแสดงออกตามศักยภาพ มีการนำเทคโนโลยีใกล้ตัวมาปรับใช้เพื่อสื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ควบคู่กับความสุข สนุกกับ

การค้นหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกล้ำค่าจากบรรพบุรุษ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ แต่รูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในปัจจุบัน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียง ร้อยแก้ว ผ่านการตั้งคำถามและร่วมแสดงความคิดเห็น เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ มีการเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับจุดเน้นของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น รวมถึงการบูรณาการกับการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนการสอนแบบร่วมมือให้ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ช่วยกันฝึกฝนทักษะการอ่านจนเกิดความชำนาญ โดยเน้นการอ่านออกเสียงผ่านสื่อนิทานพื้นบ้าน วรรณกรรมท้องถิ่น เช่น ตำนาน นิทานชาดก นิทานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

นิทานพื้นบ้านภาคใต้สามารถนำมาเป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ร่วมกับเกมจับคู่ (Matching Games) ซึ่งเกมจับคู่ (Matching Games) เป็นเกมประเภทหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นเกมที่เน้นฝึกทักษะการสังเกต การเปรียบเทียบ เช่น การจับคู่สิ่งที่เหมือนกัน จับคู่คำหรือคำอ่าน จับคู่ภาพกับเสียงสระหรือพยัญชนะ เป็นต้น เกมจับคู่จึงสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงได้ดียิ่งขึ้นและเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการทำกิจกรรม รวมถึง สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2544) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นกระบวนการที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้เล่นเกมที่มีข้อตกลงไม่ยุ่งยากเกิดความสนุกสนาน มีโอกาสได้พัฒนาความคิดริเริ่มอย่างสร้างสรรค์ มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้อื่นที่สำคัญคือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้จากประสบการณ์ใหม่ ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อเตรียมความพร้อมให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย

จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว โดยจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน “ชุด เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ทั้งนี้ผู้วิจัยนำทั้งรูปแบบการสอน นิทาน และเกมมาบูรณาการเพื่อจัดกระบวนการสอนให้เข้ากับบริบทของผู้เรียน ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อออกแบบและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่านชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว หมายถึง กระบวนการประสมคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ผ่านการมองเห็นตัวอักษร ถ้อยคำ ข้อความ สัญลักษณ์และเครื่องหมายต่าง ๆ ในหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้”

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ **Matching Game** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการตั้งคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็นและเน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วจาก หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และกระตุ้นความสนใจจากการเล่น Matching Game

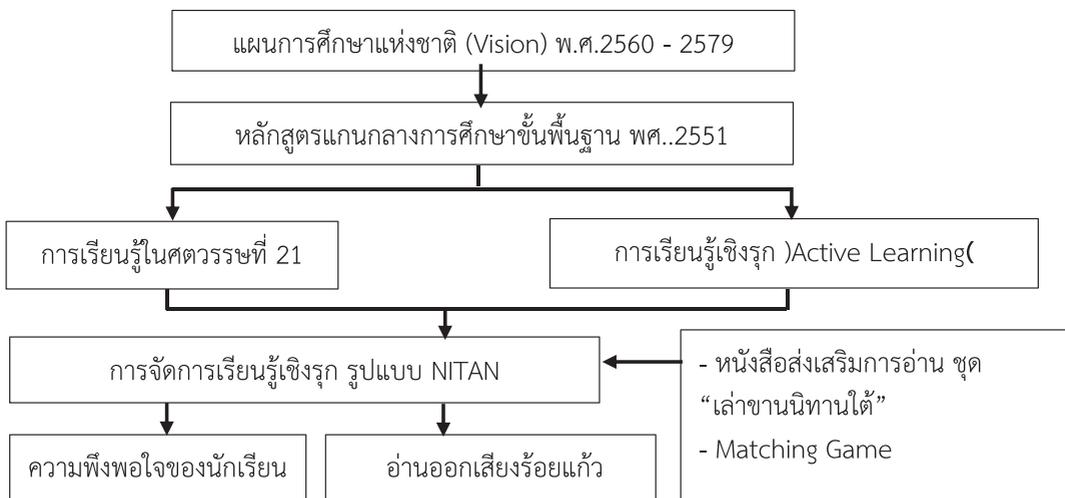
หนังสือส่งเสริมการอ่านชุด “เล่าขานนิทานได้” หมายถึง การนำนิทานพื้นบ้านภาคใต้ ที่คัดเลือกจากหนังสือวรรณกรรมพื้นบ้าน: มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ จัดทำโดยกรมส่งเสริม วัฒนธรรม ผ่านมติที่ประชุมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ได้เรื่องที่คัดเลือก จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ นายตัน นางกัณฑ์ พระสุธน มโนราห์วันคาร และศรีธัญชัย แล้ว นำนิทานพื้นบ้านภาคใต้ทั้ง 5 เรื่อง มาเรียบเรียงและสร้างเป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบภาพ โดย ยังคงโครงเรื่องแบบเดิม

Matching Game หมายถึง เกมจับคู่คำศัพท์กับคำอ่านภาษาไทย โดยนำคำศัพท์จากหนังสือ ส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวนเรื่องละ 15 คำ รวม 75 คำ มาสร้าง เป็นเกมจับคู่ให้ผู้เรียนได้เล่นหลังจากฝึกอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่านแต่ละเล่ม ซึ่งผู้เรียนจะเล่นผ่าน โทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ต พีซี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ผ่านการ ฝึกอบรม หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หลักสูตรทางด้านสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2566 มา แล้ว โดยมีการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิด

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 366 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

1. เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ม.2/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
2. ผู้วิจัยได้คัดเลือกนิทานพื้นบ้านภาคใต้ จากหนังสือวรรณกรรมพื้นบ้าน: มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ จัดทำโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผ่านมติที่ประชุมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ได้เรื่องที่คัดเลือก จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ นายตัน นางกัณฑ์ พระสุธนมโนราห์ วันคาร และศรีธณูชัย มาเรียบเรียงและสร้างเป็นหนังสือนิทานพื้นบ้านประกอบภาพ โดยยังคงโครงเรื่องแบบเดิม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game
2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว และความพึงพอใจของนักเรียน

ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาดำเนินการวิจัย จำนวน 7 คาบ คาบละ 50 นาที

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. ออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
2. ทดลองใช้วิธีการโดยบูรณาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
3. วิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

1. รูปแบบและแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงร้อยแก้วโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 โคลงวิจิตร จำนวน 7 แผน รวม 7 คาบ แผนนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผล และบันทึกหลังการสอน

2. หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” จำนวน 5 เรื่อง ผู้วิจัยคัดเลือกนิทานพื้นบ้านภาคใต้ จากหนังสือวรรณกรรมพื้นบ้าน : มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ จัดทำโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผ่านมติที่ประชุมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนเมืองกระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ได้แก่ เรื่องที่ 1 นายตัน เรื่องที่ 2 นางกั๋งหรี เรื่องที่ 3 พระสุธนมโนราห์ เรื่องที่ 4 วันคาร และเรื่องที่ 5 ศรีธรรณูชัย ซึ่งนำมาเรียบเรียงและใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบภาพ โดยยังคงโครงเรื่องแบบเดิม

3. Matching Game ผู้วิจัยใช้คำศัพท์พื้นฐานจากหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” เรื่องละ 15 คำ รวม 75 คำ ให้นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหลังจากฝึกอ่านออกเสียงร้อยแก้วในแต่ละเรื่อง

4. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ผู้วิจัยใช้บทอ่านที่รวบรวมคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” จำนวน 75 คำ เพื่อประเมินกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game ใช้แบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบรรยากาศในการเรียน 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) ด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้

ภาพ 2 แผนการจัดการเรียนรู้

ภาพ 3 หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ภาพ 4 Matching Game

ภาพ 5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

ภาพ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยทำการทดลองตามลำดับ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนเรียน
2. ดำเนินการทดลอง โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้เตรียมไว้จำนวน 7 แผน รวม 7 คาบ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง
3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test)
 - 3.1 ทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหลังเรียน
 - 3.2 ตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และ Microsoft Excel ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน การทดสอบค่า t แบบ Dependent Samples t-test

สรุปผลการวิจัย

1. การออกแบบและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game

1.1 การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการตั้งคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็นและเน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วจากหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และกระตุ้นความสนใจจากการเล่น Matching Game เรียกว่ารูปแบบ “NITAN” ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 N (Notion) ขั้นจุดประกายความคิด ขั้นนี้เป็นการเริ่มต้นด้วยการตั้งคำถาม เพื่อจุดประกายความคิดและความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการอ่าน

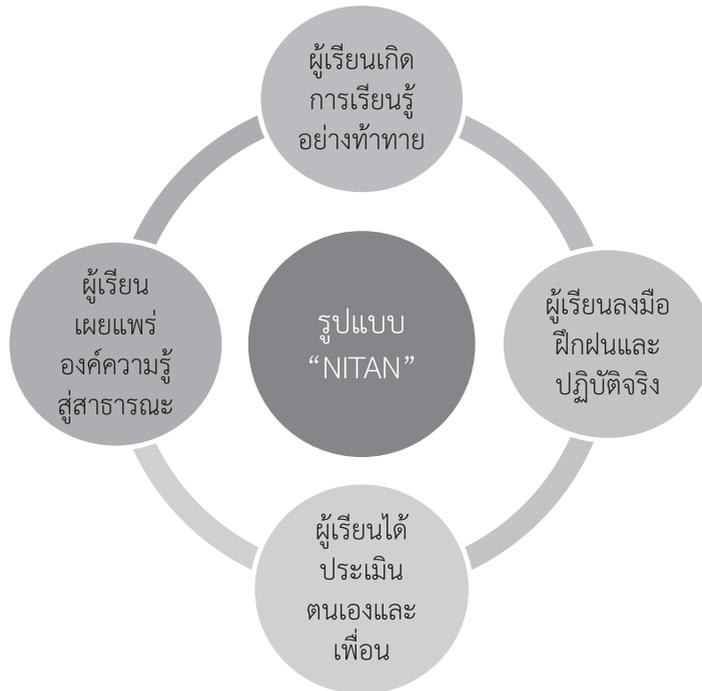
ขั้นที่ 2 I (Introduction) ขั้นเรียนรู้ ขั้นนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว โดยมีครูเป็นผู้แนะนำและอำนวยความสะดวกในการแสดงหาความรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่ดีก่อนการอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 3 T (Training Pair) ขั้นฝึกฝน ขั้นนี้ผู้เรียนจับคู่กันเป็นเพื่อนคู่คิด เพื่อฝึกฝนการอ่านออกเสียงจากคำศัพท์ตามบัญชีคำพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รวมทั้ง ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงร้อยแก้วมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 A (Active) ขั้นกระตุ้นผ่านนิทานและเกม ขั้นนี้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านภาคใต้และเล่นเกม Matching Game เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงในบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกและท้าทาย

ขั้นที่ 5 N (New experience) ขั้นเปิดประสบการณ์ใหม่ ขั้นนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกบทอ่านร้อยแก้วจากนิทานพื้นบ้านภาคใต้เรื่องที่สนใจ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านบทร้อยแก้วของผู้เรียน

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game ทั้ง 5 ขั้นตอน ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เรียกว่า “NITAN” เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างท้าทาย ได้ร่วมกันฝึกและลงมือทำกิจกรรม มีโอกาสในการประเมินตนเองและเพื่อน และยังได้เผยแพร่ ความรู้สู่สาธารณะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและมีความสุขกับการเรียนรู้ ดังแผนภาพ 7

แผนภาพ 7 การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game

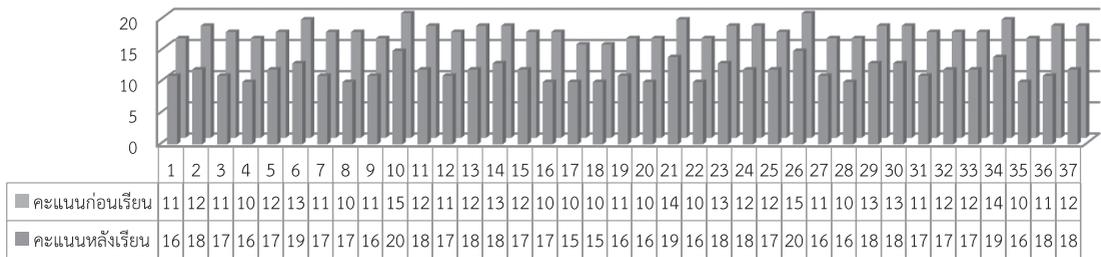
1.2 การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game

ผู้วิจัยใช้การหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) โดยวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการ (E_1) จากกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

สำหรับผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game พบว่า มีประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.90 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 86.22 หรือ 84.90/86.22 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game พบว่า คะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.68 และคะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.24 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาค่าร้อยละความก้าวหน้า พบว่า มีความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 5.57 คะแนน มีค่าร้อยละความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.84 และผลคะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากข้อมูลสรุปผลคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนได้ดังแผนภาพ 8

แผนภาพ 8 เปรียบเทียบผลคะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ผลคะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่านชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง 1

ตาราง 1 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผลคะแนนวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	t	df	Sig. (2-tailed)
posttest – pretest	-5.57	.65	.11	-52.32	36	.00

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 1 พบว่า ผลคะแนนวัดทักษะการออกเสียงร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game

ผู้วิจัยสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game หลังการจัดการเรียนรู้สรุปผลความพึงพอใจในภาพรวมและแต่ละด้าน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game ภาพรวม

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.53	0.72	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.60	0.65	มากที่สุด
ด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้	4.72	0.54	มากที่สุด
ภาพรวม	4.62	0.64	มากที่สุด

ตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทยในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game ภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 และ 3) ด้านบรรยากาศในการเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานได้” และ Matching Game มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.90/86.22 ตามเกณฑ์ 80/80 มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเด่น 5 ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง เป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสได้ร่วมคิด ลงมือปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วจนเกิดความชำนาญ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ นนทลี พรธาราวิทย์ (2559) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่า เป็นวิธีการที่ผู้สอนสร้างสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนประการที่สอง เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นการเรียนรู้จากความสนใจและประสบการณ์จริงของผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ใช้สื่อและนวัตกรรมเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ใช้สื่อสารสนเทศอย่างชาญฉลาด สอดคล้องตามแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้สามารถแยกแยะ วิเคราะห์ข้อมูล คิดค้น ตัดสินใจ ริเริ่มและสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง ประการที่สาม เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและ

เสริมสร้างนิสัยรักการอ่านแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ จินตนา ไบกาซูยี (2542) กล่าวว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นหนังสือที่ช่วยให้เด็กได้รับความบันเทิง สนุกสนานเพลิดเพลินสนองความต้องการของวัยเด็ก ทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้และทักษะด้านภาษาของเด็กให้เจริญงอกงาม ช่วยปลูกฝังคุณธรรม เจตคติ และเกิดนิสัยรักการอ่าน ประการที่สี่ เป็นกิจกรรมที่มีการใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้เป็นตัวช่วยให้ความสนุกเพลิดเพลิน ให้ข้อคิด คุณธรรม จริยธรรม เกิดเป็นความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องตามแนวคิดของ ธวัช ปุณโณทก (2549) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านมีประโยชน์ ได้แก่ ให้ความบันเทิง ให้ความรู้ และให้แนวทางในการดำเนินชีวิต ประการที่ห้า เป็นกิจกรรมที่มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นไปด้วยความสนุก จูงใจให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนรู้ และสอดแทรกเนื้อหาหรือทักษะที่จำเป็นแก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว สอดคล้องตามแนวคิดของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมในภาษาไทยมีคุณประโยชน์ ได้แก่ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะด้านความคิด ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษา ช่วยประเมินผลการเรียนและการสอน ช่วยให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินและผ่อนคลาย ทั้งนี้ ยังขยายแง่มุมจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกรูปแบบใหม่ คือ รูปแบบ NITAN ร่วมกับการใช้สื่อที่น่าสนใจหลายอย่าง ได้แก่ หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” เป็นการรวบรวมนิทานพื้นบ้านภาคใต้ที่สนุก ชวนติดตามสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน จูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และยังมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายผ่าน Matching Game นำไปสู่บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เกิดเป็นความสุขในชั้นเรียน และเป็นรูปแบบที่น่าสนใจในการพัฒนาทักษะการออกเสียงร้อยแก้วแก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1.1 การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “เล่าขานนิทานใต้” และ Matching Game สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ท้าทาย สนุกและเพลิดเพลินไปกับกิจกรรม สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองนำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่อง

1.2 การวัดทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก่อนเรียนและหลังเรียน สามารถวัดนอกเวลาเรียนได้ เพื่อการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วได้ดียิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนต้องศึกษากิจกรรมต่าง ๆ โดยละเอียดเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นและเต็มศักยภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง การอ่าน เพื่อศึกษาความรู้ และการศึกษาเกี่ยวกับวรรณกรรมหรือศิลปะในท้องถิ่น

2.2 ควรนำไปพัฒนาผู้เรียนเพิ่มเติมในตัวชี้วัดอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.3 ควรพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านที่เป็นการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วควบคู่กับการสอดแทรกความรู้ในชีวิตประจำวัน และสรุปข้อคิดคุณธรรมท้ายเรื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จินตนา ไบกาซูยี. (2542). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. คุรุสภาลาดพร้าว.
- ธวัช ปุณโณทก. (2549). นิทานพื้นบ้าน. อักษรเจริญทัศน์.
- นนทลี พรธราวิทย์. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning. ทริปเฟิลเอ็ดดูเคชั่น.
- นวรรตน์ มัสเยาะ. (2543). *ผลการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางบัว (สายเสริมวิทย์) อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2560). *ทักษะ 7C ของครู 4.0*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์. มุลนิธิสคศรี-สฤชดีวิงค์*.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2566). *ค้นหาทรัพยากรสารสนเทศ*. www.newonet.result.niets.or.th/Announcement.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). *แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนคุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2544). *21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2553). *ภาษาพาสอน เรื่อง นำรู้สำหรับครูภาษาไทย*. แอคทีฟพริ้นท์จำกัด.
- อัมพร สุขเกษม. (2550). *การอ่านหนังสือ*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.